

Bærumsskolene i Aulaen

Ny rekord: 120 musikanter sprenger podiet

Tross sol og fint vårvær var salen fylt til siste plass ved Ø. Bærums skoleorkestres matiné i Universitetets Aula søndag 27. mars.

Herr Thomas M ü r e r, formann i Stabekk skoles strykeorkester, ønsket alle velkommen og antydte at dette ikke skulle være ment som et konkurranseforetagende orkestrene i mellom, men mere som en propaganda for det felles mål: opplæring av barnas spilleglede og deres positive innstilling til musikken. Herr Mürer ble forøvrig overrakt blomster som takk for initiativet og for sitt arbeid som formann i arrangementskomiteen.

Matineen ble da også i alle deler meget vellykket, ikke minst takket være de herrer dirigenter som gjennom slit og øvelser har oppnådd et slikt strålende resultat. Måtte denne matiné ikke bare bli et bevis på barnas ferdigheter, men også en appell til våre myndigheter om større bevilgninger i barnas musikkopplæring. Som arbeidet drives idag må nemlig en stor del av midlene skaffes tilvæle ved iherdig innsats fra styrer, støtteforeninger (mødre) og andre interesserte.

Følgende strykeorkestre var representert: Lysaker skoles, dirigent: Sverre Larsen, Grav skole, dirigent: Alf Nissen, Stabekk skole, dirigent: Einar Nordbø, Jar skole, dirigent: Fritjof Lund og Høvik skole, dirigent Einar Nordbø.

Det var satt opp et lødig og vakker program, og prestasjonene jevnt over meget gode. Hvert orkester var tildelt en spilletid på 12 min., men det vil her føre for langt å gå nærmere inn på de hele 17 numre pluss ekstra som ble fremført. Noen av de beste må en allikevel nevne, som musikken til «Sigurd Jorsalfarer» av Grieg, Mozarts «Ave Verum», «Hoffmanns Eventyr» av Offenbach, Mozarts Konsert med piano solo av Kjersti Marie Halvorsen og «Andante Religioso» av Fini Henriques. Barna viste en beundringsverdige ro og musikken fløt lett og ubesværet. Her var visst ikke snakk om podieskrek.

Men matineens høydepunkt ble

nok da alle de 120 musikanter, små og store, entret Aulaen ærverdige podium. Det glitret i prangende uniformer og lyste i forventningsfulle barneøyne, men da de 240 små og flittige hender lett og elegant trakterte sine instrumenter, måtte vel den mest hårdkokte gi seg hen på nåde og unåde! For en verdifull hobby må ikke musikken være for barn og ungdom! Der snakkes idag så meget om fritidsproblemer og nettopp her tror jeg man kan satse og vinne stort.

Konsertens store fellesnummer var G. Fr. Hädel: Suite. Man kunne på forhånd være fristet til å anta at suiten med alle dens vanskeligheter og rytmiske finesser måtte ligge i overkant av barnas yteevne. Denne type musikk er jo heller ikke egnet for et så stort orkester, men antagelsene ble gjort til skamme: Det hele ble utmerket spilt og ført vel i havn under Sverre Larsens myndige taktstokk. Men hvorfor ikke angi suitens avsnitt i det ellers fyldige og velredigerte programhefte?

Til slutt dirigerte Einar Nordbø det annet fellesnummer i en sprakende mars av Woodhouse med førsteklases presisisjon og fine nyanseringer og da ville heller ikke jubelen ta ende. Der ble klappet, trampet og ropt hurra for dirigenter, musikanter og andre medvirkende (NB: våre små pianistinner) og som seg hør og bør: vakre blomster til dirigentene. NRK gjorde opptak av konserten.

Kr. Rognerød.